

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่อง

ในอดีตประเทศไทยและประเทศกัมพูชามีการติดต่อค้าขายกันเสมอมา เพราะประชาชนของสองประเทศ โดยเฉพาะแถบจังหวัดชายแดนมีความสัมพันธ์กันแบบญาติพี่น้อง โดยในการติดต่อค้าขายระหว่างสองประเทศนั้น มีทั้งการค้าในระบบและนอกระบบ พิธีการศุลกากร กฎระเบียบการค้าระหว่างสองประเทศไม่มี เพราะการค้าระหว่างกันจะมีหรือไม่มีขึ้นอยู่กับสภาวะการเมืองเป็นสำคัญ การค้าในรูปแบบของการค้าระหว่างประเทศที่มีต่อกันมีน้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นแบบการค้าชายแดนซึ่งประชาชนของสองประเทศค้าขายติดต่อกันมาแต่ครั้งอดีตกาล

ดังนั้น ความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างไทยกับกัมพูชา พอจะสรุปถึงพัฒนาการรูปแบบการค้าได้เป็นระยะ ๆ ดังนี้

ระยะตั้งแต่ พ.ศ. 2443-2497 ประเทศไทยไม่ได้ค้าขายกับกัมพูชาโดยตรง แต่เป็นรูปแบบที่ประเทศไทยค้าขายกับกลุ่มสหภาพอินโดจีน มองย้อนไปในประวัติศาสตร์ในช่วง พ.ศ. 2413-2443 เป็นระยะเวลาที่ฝรั่งเศสขยายอิทธิพลในภูมิภาคอินโดจีน ฝรั่งเศสได้จัดการปกครองเวียดนามด้วยการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาโดยรวมดินแดนอันหน้าและตั้งเกี๋ย ซึ่งเป็นดินแดนในอารักขาของฝรั่งเศสเข้าด้วยกัน ขณะเดียวกันก็ได้รวมเอากัมพูชาและเวียดนามใต้เข้าเป็นสหภาพอินโดจีนด้วย ประเทศกัมพูชาในรัชสมัยของกษัตริย์นโรดมได้ทรงยินยอมลงพระนามในสัญญาเป็นรัฐในอารักขาของฝรั่งเศสเมื่อ พ.ศ. 2406

ระยะตั้งแต่ปี พ.ศ. 2489-2497 เป็นระยะที่กลุ่มประเทศอินโดจีนต่อสู้เพื่อเอกราชจากฝรั่งเศส กัมพูชาได้รับเอกราชจากฝรั่งเศสเมื่อ พ.ศ. 2497 การค้าระหว่างประเทศไทยกับกลุ่มสหภาพอินโดจีนในช่วงนี้ประเทศไทยเป็นฝ่ายนำเข้ามากกว่าส่งออก สินค้าที่ประเทศไทยนำเข้าจากประเทศกัมพูชาส่วนใหญ่เป็นสินค้ามาจากฝรั่งเศส

ระยะตั้งแต่ พ.ศ. 2497-2503 ภายหลังจากประเทศกัมพูชาได้รับเอกราชแล้ว
 ระยะนี้สหรัฐอเมริกาได้เข้าไปมีบทบาทแทนที่ฝรั่งเศส หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เกิดประเทศ
 อุตสาหกรรมใหม่ขึ้นขึ้นค้ำจาก อังกฤษ และสิงคโปร์ ได้เข้าสู่ตลาดอินโดจีน การค้าระหว่าง
 ประเทศไทยกับประเทศกัมพูชามีมูลค่ามากขึ้น โดยประเทศไทยเริ่มได้เปรียบดุลการค้า และ
 อุตสาหกรรมของไทยเริ่มจับตลาดอินโดจีนได้

ระยะตั้งแต่ พ.ศ. 2504-2513 เป็นระยะที่เวียดนามทำสงครามกับสหรัฐอเมริกา
 ไทยทำการค้ากับกัมพูชา แต่เป็นรูปแบบการค้านอกระบบ คือตลาดมืด ไทยกับกัมพูชาได้ตัดความ
 สัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันในปี พ.ศ. 2504 ด้วยสาเหตุที่มีกรณีพิพาทกันเรื่องเขาพระวิหาร
 จนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2513 จึงได้มีการลงนามในข้อตกลงรื้อฟื้นความสัมพันธ์ระหว่างกัน
 ดังนั้นจึงไม่มีการติดต่อค้าขายระหว่างกันตามปกติ ประชาชนของสองประเทศจะลักลอบค้าขายกัน
 ตามบริเวณชายแดน

ระยะตั้งแต่ พ.ศ. 2513-2518 ประเทศไทยกลับมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับ
 ประเทศกัมพูชาอีกครั้งหนึ่งในสมัยนายพลลอนนอล ภายหลังจากที่นายพลลอนนอลทำการปฏิบัติ
 ยึดอำนาจจากสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2513 และระยะเวลาในประเทศไทย
 กลับมีการค้ากับประเทศกัมพูชาตามปกติ มีอำเภอรัฐประเทศเป็นตลาดที่ไทยติดต่อค้าขายกับ
 กัมพูชาที่ใหญ่ที่สุด โดยมีการจัดตั้งด่านศุลกากรขึ้นที่อำเภอรัฐประเทศ นับได้ว่าเป็นการค้าใน
 รูปแบบผ่านระบบพิธีการศุลกากร ต่อมาเมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2518 สมเด็จพระเจ้าบรม
 วงศ์เธอ ร่วมมือกับฝ่ายเขมรแดงยึดอำนาจคืนจากนายพลลอนนอล และได้รับการสถาปนาเป็น
 ประธานาธิบดี ต่อมาถูกบีบให้ลาออก เขมรแดงแต่งตั้งนายเจีย สัมพันธ์ เป็นประธานาธิบดีแทน
 เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2519 และมีอำนาจปกครองกัมพูชาอย่างเต็มที่ ภายใต้รัฐธรรมนูญใหม่
 ซึ่งประกาศใช้เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2520 ได้เปลี่ยนชื่อประเทศเป็น "กัมพูชาประชาธิปไตย"
 มีนายพล พต เป็นเลขาธิการพรรค และนายกรัฐมนตรี ในช่วงปี พ.ศ. 2519 - 2521 ที่ฝ่าย
 เขมรแดงปกครองกัมพูชา ไทยไม่ได้มีการค้าขายกับกัมพูชา โดยได้ปิดกั้นพรมแดนไม่ให้ประชาชน
 ติดต่อค้าขายกันด้วย

ระยะตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 - 2524 เวียดนามได้บุกกัมพูชาและยึดอำนาจการปกครองจากกลุ่มเขมรแดง สงครามภายในกัมพูชาทำให้การลี้ภัย อพยพย้ายถิ่นของประชาชนชาวเขมรสู่ประเทศที่สาม โดยส่วนใหญ่อพยพเข้ามาทางชายแดนไทย ประเทศไทยต้องเป็นด่านหน้าในการรับผู้ลี้ภัย ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว เป็นช่วงที่การค้านอกระบบหรือตลาดมืดที่ชายแดนไทย-กัมพูชาเฟื่องฟูที่สุด โดยเฉพาะที่อำเภอรัษฎาประเทศมีเงินหมุนเวียนในการค้าโดยผ่านทางธนาคารพาณิชย์วันละไม่ต่ำกว่า 200 ล้านบาท

ต่อมาในช่วงระยะปี พ.ศ. 2524-2532 ประเทศไทยมีนโยบายต่อต้านการรุกรานของเวียดนามที่มีต่อกัมพูชา ประเทศไทยจึงไม่ได้ให้การรับรองรัฐบาลกัมพูชาที่จัดตั้งขึ้นโดยเวียดนาม แต่รับรองรัฐบาลผสมกัมพูชาสามฝ่าย ดังนั้นเพื่อเป็นการกดดันต่อรัฐบาลพนมเปญ ซึ่งมีเวียดนามหนุนหลัง และร่วมมือกับกลุ่มสมาชิกอาเซียนและประเทศต่าง ๆ ในประชาคมโลกบีบคั้นให้เวียดนามถอนทหารออกจากกัมพูชา ประเทศไทยจึงดำเนินนโยบายปิดกั้นทางเศรษฐกิจต่อรัฐบาลพนมเปญและเวียดนาม โดยออกพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 อันได้แก่ สินค้ายุทธปัจจัย อาหาร เวชภัณฑ์และยารักษาโรค และเบ็ดเตล็ด เช่น เชื้อเพลิง รถยนต์ ระยะนี้ไม่มีการติดต่อค้าขายระหว่างไทย-กัมพูชา แม้ตลาดมืดที่เคยมีการค้าขายกันก็ถูกสั่งปิด มีการตรวจตราอย่างเข้มงวดโดยผ่านทหารที่ควบคุมพื้นที่ จึงไม่อาจมีการติดต่อค้าขายกันได้

ระยะตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 เมื่อพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ขึ้นมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี จนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ประเทศไทยได้มีนโยบายปรับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านอินโดจีนใหม่โดยมุ่งเน้นเปิดตลาดการค้ากับกลุ่มประเทศอินโดจีน ได้แก่ เวียดนาม ลาว กัมพูชา ดังนั้นไทยจึงกลับมีการค้ากับกัมพูชาอีกครั้งหนึ่ง แต่ไม่ใช้การค้าอย่างเป็นทางการที่ผ่านพิธีการศุลกากร เป็นรูปแบบการค้าชายแดนที่ไม่ต้องเสียภาษีศุลกากร ในสมัยพลเอกชาติชายได้มีมาตรการผ่อนปรนมากขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการค้าชายแดน เช่น ลดจำนวนรายการสินค้าควบคุมตามชายแดนตามประกาศกระทรวงกลาโหม เรื่องกำหนดชนิดหรือประเภทสินค้าควบคุมในเขตควบคุม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525) ลงวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2525 ซึ่งมีรายการสินค้าควบคุมทั้งสิ้น 73 ชนิด ลดลงให้คงเหลือเพียงสินค้าประเภทยุทธปัจจัย มีรายการสินค้าทั้งสิ้น 12 ชนิด และเปิดจุดผ่อนปรนเพิ่มอีกหลายจุดเพื่อให้คนไทยค้าขายกับคนกัมพูชาได้มากขึ้น (วัชรินทร์ ยลศิริ, 2535 : น. 94 - 95)

พัฒนาการทางการค้าระหว่างไทยกับกัมพูชา ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่า ไม่ได้มีการพัฒนาก้าวหน้ามากมายแต่อย่างใด มีการเปิดการค้าติดต่อการค้าชายระหว่างกันในช่วงที่รัฐบาลของทั้งสองประเทศมีสัมพันธไมตรีทางการทูตระหว่างกัน เมื่อมีปัญหาทางการเมืองขึ้นก็ปิดไม่ได้มีการค้าติดต่อกัน จึงอาจตั้งข้อสังเกตได้ว่าการค้าระหว่างไทยกับกัมพูชามีการเมืองมาเป็นตัวกำหนดนโยบายให้เปิดและปิดการค้า และอุดมการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกันก็เป็นอุปสรรคสำคัญในการปิดกั้นการค้าติดต่อค้าขายของประเทศไทยทั้งสอง จากสภาพชะงักงันในการค้าดังกล่าวข้างต้น เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การค้าระหว่างสองประเทศไม่ก้าวหน้า และมีปัจจัยอื่นมาเสริม เช่น สภาพการเมืองภายในของกัมพูชาที่มีสงครามแย่งชิงอำนาจระหว่างกลุ่มกัมพูชาแบบพนมเปญ ซึ่งมีเวียดนามหนุนหลัง ฝ่ายต่อต้านอีก 3 กลุ่ม ก็เป็นอุปสรรคในการค้าเพราะกัมพูชายังไม่พร้อมเปิดการค้าได้เต็มที่

ในระยะเวลาที่ประเทศไทยตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศกัมพูชานั้น การค้าตามแนวชายแดนไม่ได้หยุดชะงักโดยเด็ดขาด ประชาชนของสองประเทศยังมีการลักลอบค้าขายกันอยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2531 - 2533 การค้าชายแดนไทย-กัมพูชา ด้านอำเภอรัฐประเทศและอำเภอตาพระยา จังหวัดปราจีนบุรี (ในขณะนั้น) จะเป็นลักษณะว่าถ้าเกิดเหตุการณ์สู้รบรุนแรงในฝั่งกัมพูชา และบุกรุกเข้ามายังฝั่งไทย ฝ่ายทหารคือกองกำลังบูรพาที่จะประกาศปิดชายแดนไม่ให้มีการติดต่อซื้อขาย ถ้าสถานการณ์สงบจึงจะอลุ่มอล่วยให้ประชาชนค้าขายกันได้ จนมาถึงสมัยรัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ จึงได้เปิดเป็นจุดผ่อนปรนให้ประชาชนของสองประเทศติดต่อค้าขายกันได้สะดวกและมากขึ้น

ในปัจจุบันประเทศไทยมีจุดผ่อนปรน เพื่อการค้าตามแนวชายแดนอย่างเป็นทางการ

3 จุด คือ

1. ช่องสายตะกู ตำบลจันทเพชร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
2. พื้นที่สหวิภาคคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด
3. ตลาดโรงเกลือ บ้านคลองลึก อำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว ซึ่งมี

แนวเขตชายแดนติดต่อกับกัมพูชา โดยกัมพูชาเองก็ได้เป็นจุดผ่อนปรนที่ตลาดปอยเปต อำเภอศรีโสภณ จังหวัดบันเตียเมียนเจย ซึ่งอยู่ในการปกครองของฝ่ายเขมรเสรี

การเปิดจุดผ่อนปรนบ้านคลองลึก เพื่อการค้าตามแนวชายแดนอย่างเป็นทางการดังกล่าว ก็เพื่อให้ราษฎรไทยตามแนวชายแดนมีรายได้จากการค้าขาย และเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ทั้งไทยและกัมพูชาต่างเล็งเห็นว่า สถานการณ์ในโลกปัจจุบันนี้ ได้มีการแข่งขันกันทางเศรษฐกิจกันมากขึ้น โดยถือว่าเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่สำคัญของการช่วยเสริมสร้างขีดความสามารถในการป้องกันประเทศให้มั่นคง โดยมีได้ขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งทางทหารแต่อย่างเดียวนั้น ต้องอาศัยพลังทางเศรษฐกิจเป็นเครื่องช่วยส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้ประชาชนอยู่ดีกินดี เป็นการยกฐานะ มาตรฐานทางเศรษฐกิจ การครองชีพให้สูงขึ้น แต่ประชาชนในชนบทก็ยังคงประสบต่อปัญหาขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ความยากจน ความขาดการศึกษา การคมนาคมไม่สะดวก การสาธารณสุขไม่ทั่วถึง รวมทั้งการขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากการที่ผู้ศึกษาบริหารราชการ สังกัดกรมตำรวจ สถานีตำรวจภูธรอำเภอรัษฎาประเทศจังหวัดสระแก้ว ซึ่งมีหน้าที่โดยตรง ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน การจับกุมผู้กระทำผิดกฎหมาย รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของชาติ ผู้ศึกษาจึงมีความเห็นว่าการเปิดการค้าตามแนวชายแดนที่จังหวัดสระแก้ว* นั้นก็เพื่อที่จะให้การค้าตลาดมีดตามแนวชายแดนล้มเลิกไป และสะดวกต่อการควบคุมของเจ้าหน้าที่มากขึ้น โดยเลือกเปิดที่ตลาดโรงเกลือ บ้านคลองลึก อำเภอรัษฎาประเทศ อีกทั้งเพื่อให้ราษฎรมีรายได้ ลดปัญหาการปล้นสะดมที่ราษฎรไทยตามแนวชายแดนต่าง ๆ ก็จะลดน้อยลง เป็นผลทำให้เกิดความมั่นคงของชาติ แต่หลังจากได้เปิดจุดผ่อนปรนค้าขายตามแนวชายแดนที่ตลาดโรงเกลือแล้ว ก็มีใช้จะได้รับแต่ผลดีเท่านั้น แต่กลับได้รับผลกระทบไม่ว่าในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม โดยเฉพาะด้านความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งที่จะได้มีการพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ จากการเปิดจุดผ่อนปรนค้าขายตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชา ที่ตลาดโรงเกลือ บ้านคลองลึก ซึ่งมีอยู่หลายปัจจัย เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ตามแนวชายแดน ราษฎรตามแนวชายแดน กลุ่มพ่อค้า เป็นต้น

* สระแก้ว เดิมมีฐานะเป็นอำเภอ ๆ หนึ่ง ของจังหวัดปราจีนบุรี และได้ยกฐานะเป็นจังหวัดสระแก้ว เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2536

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยถึงการค้าตามแนวชายแดน ไทย-กัมพูชา กับความมั่นคงแห่งชาติ : ศึกษากรณี อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ปัจจุบันเดิมอำเภออรัญประเทศ เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดปราจีนบุรี ต่อมาจังหวัดปราจีนบุรีได้แยกจังหวัดสระแก้ว ขึ้นอีกจังหวัดหนึ่ง อำเภออรัญประเทศที่ต้องการศึกษาขึ้นอยู่กับจังหวัดสระแก้ว ที่จัดตั้งขึ้นใหม่ เมื่อ 1 ธันวาคม 2536 แต่หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง การค้าตามแนวชายแดนกับความมั่นคงแห่งชาติ : ศึกษากรณีด้านจังหวัดปราจีนบุรี ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยแล้ว ก่อนที่จะมีการแยกจังหวัดสระแก้วออกจากจังหวัดปราจีนบุรี ฉะนั้นจึงยังคงใช้หัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่องเดิมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิจัยว่าการเปิดจุดผ่อนปรนการค้าตามแนวชายแดน มีปัจจัยใดบ้างที่มีผลกระทบต่อการค้าตามแนวชายแดนดังกล่าว และมีผลกระทบอย่างไร โดยเฉพาะผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติ
2. เพื่อศึกษาวิจัยถึงความเหมาะสมในการเปิดการค้าตามแนวชายแดน เพื่อช่วยเหลือเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชน ให้มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างแท้จริง มิใช่การค้าจะตกอยู่กับพ่อค้านายทุนเช่นเดิม
3. เพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรค ในการที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพของการเปิดการค้าตามแนวชายแดน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจของประชาชนตามแนวชายแดน

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

การศึกษาวินิจฉัยเรื่อง การค้าตามแนวชายแดนกับความมั่นคงแห่งชาติ จะศึกษาเฉพาะการค้าตามแนวชายแดนที่จุดผ่อนปรน ตลาดโรงเกลือ บ้านคลองลึก อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ซึ่งมีแนวเขตแดนติดแนวชายแดนประเทศกัมพูชา และจุดผ่อนปรนการค้าตามแนวชายแดนที่บริเวณตลาดโรงเกลือ ตำบลคลองลึก อำเภออรัญประเทศดังกล่าว มีจุดผ่านแดนและมีตลาดมืดตามแนวชายแดนอีกด้วย

สมมติฐานของการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานว่า นโยบายในการเปิดจุดผ่อนปรนการค้าตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชา และพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ่อค้า และราษฎรตามแนวชายแดนมีผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติ

นิยามศัพท์

- ความมั่นคงแห่งชาติ หมายถึง สภาพของสังคมที่มีความเป็นปึกแผ่น สมาชิกของสังคมมีความรู้สึกปลอดภัย เชื่อมั่นในความสามารถของรัฐที่จะปกป้องอันตรายให้กับคน สามารถรักษาความสงบเรียบร้อยภายในสังคม และสามารถต่อต้านการรุกรานจากภายนอก
- จุดผ่อนปรน หมายถึง สถานที่ที่จัดให้มีการทำการค้าได้ บริเวณแนวชายแดนไทย-กัมพูชา ที่ตลาดโรงเกลือ บ้านคลองลึก อำเภอรัฐประศาสตร์ เพื่อให้ประชาชนของทั้งสองประเทศได้มีการค้าขายแลกเปลี่ยนกันได้อย่างเสรี
- จุดผ่านแดน หมายถึง สถานที่ที่กำหนดขึ้น บริเวณแนวชายแดนที่ทั้งสองประเทศคือ ประเทศไทยและกัมพูชา ได้เปิดให้มีการขนส่งสินค้าได้เป็นการชั่วคราว
- เหตุการณ์ชายแดน หมายถึง เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบริเวณแนวชายแดนและใกล้เคียง ซึ่งก่อความเสียหายหรืออาจจะก่อความเสียหายให้เกิดขึ้นกับประชาชนและประเทศชาติ เช่น เกิดการปะทะกันของเจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่าย (ไทย-กัมพูชา) กลุ่มโจรเขมรเข้ามาปล้นสดมภ์หรือจับตัวราษฎรไทย ราษฎรไทยถูกฆ่ากัมพูชา หรือมีกระสุนปืนจากฝ่ายกัมพูชาเข้ามาตกในเขตประเทศไทย เจ้าหน้าที่และประชาชนเหยียบระเบิดหรือพบอาวุธบริเวณชายแดน และเจ้าหน้าที่ได้สกัดกั้นการลักลอบนำรถยนต์ รถจักรยานยนต์ที่ถูกโจรกรรม หรือสินค้าอื่นส่งชายกัมพูชา เป็นต้น

วิธีการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะได้ทำการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิจัยจากเอกสาร (documentary research) หรือบทความสถิติข้อมูลทางคดี และสถิติข้อมูลเหตุการณ์ชายแดนที่เกิดขึ้นจริง รวมทั้งจากการสังเกตการณ์ของผู้ศึกษา ซึ่งปฏิบัติงานในพื้นที่อำเภออุ้มผาง จังหวัดสระแก้ว

2. การสัมภาษณ์ ซึ่งจะเป็นการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (informal interview) โดยการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐต่อนโยบายการค้าชายแดนไทย-กัมพูชากับความมั่นคงแห่งชาติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาวิจัย

1. ผลการศึกษาวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลหรือแนวทางในการพิจารณาการเปิดการค้าตามแนวชายแดนจุดอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเปิดการค้าตามแนวชายแดน เพื่อสร้างความมั่นคงของชาติ

2. ผลการศึกษาวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ

3. ผลการศึกษาวิจัยสามารถเสริมสร้างประสบการณ์ทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชนตามแนวชายแดนให้ดีขึ้น

การนำเสนอ

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่อง วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย นิยามศัพท์ วิธีการศึกษาวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาวิจัย

บทที่ 2 ทฤษฎี แนวคิดที่ใช้ในการศึกษาวิจัย กล่าวถึง ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ และแนวความคิดเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายของรัฐ

บทที่ 3 จังหวัดสระแก้ว กล่าวถึง ประวัติความเป็นมา การแบ่งเขตการปกครอง
ภาวะเศรษฐกิจ และสภาพทางการค้าตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชา

บทที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยเรื่องนโยบายการค้าแนวชายแดนไทย-กัมพูชา กับ
ความมั่นคงแห่งชาติ

บทที่ 5 การวิเคราะห์ปัจจัยเรื่องพฤติกรรม เจ้าหน้าที่ของรัฐ พ่อค้า และราษฎร
ตามแนวชายแดนต่อนโยบายการค้าชายแดนไทย-กัมพูชา กับ ความมั่นคงแห่งชาติ

บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ